

**ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ
ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ**

**† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας
Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου καί οἱ σύν ἐμοί ἀγαπητοί
ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί συλλειτουργοί.**

Παρεδόθη ἡμῖν, προφορικῶς τε καί γραπτῶς, ὅτι, μετὰ τό ἀνευρεθῆναι, θαυμαστῶ τῷ τρόπῳ, τόν τάφον καί τό ἐν αὐτῷ τίμιον λείψανον τοῦ ἱδρυτοῦ καί προστάτου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, μετὰ τοῦ ἐπὶ τό στήθος αὐτοῦ κειμένου ἰδιογράφου ἀντιγράφου τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθεμίου (487/488-;) καί παραχωρηθῆναι αὐτῷ παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ζήνωνος (474-491) τά τρία αὐτοκρατορικά προνόμια, συνδρομῇ αὐτοκρατορικῇ ἀνωκοδομήθῃ ἐν Σαλαμῖνι, οὐχί μακράν τοῦ τάφου τοῦ Ἀποστόλου, «παμμεγεθέστατος καί λαμπρότατος τῇ ποικιλίᾳ τῆς διακοσμήσεως» ναός, τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ. Τοῦ ναοῦ τούτου παραμεληθέντος καί καταστραφέντος καί ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ ἀνεγερθέντος ἐπὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἰλαρίωνος (1674-1682) καί συμπληρωθέντος ἐπὶ Ἀρχιεπισκόπου Φιλοθέου (1734-1759) νέου τοιούτου, ἐν ᾧ ἐνσεσωματωμένα εἰσὶ καί ἐρείπια τοῦ ἀρχικοῦ ναοῦ, σωζόμενα ἄχρι τῆς σήμερον, σύν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἐνεφανίσθησαν περίξ αὐτοῦ μοναστικά ἐνδαιτήματα. Κατὰ τινά μάλιστα περίοδον ἐλειτούργησεν ἐνταῦθα Μονή Ἡγουμενευομένη, ὡς συνάγεται ἐξ ἐπιγραφῆς ἐν εἰκόνι αὐτῆς τοῦ σωτηρίου ἔτους 1686, ἐν ἣ ἀναγράφεται καί τό ὄνομα τοῦ τότε Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Σωφρονίου. Μεσοῦντος τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος, διὰ τὰς μακροχρονίους ἐπιπτώσεις τῶν τραγικῶν γεγονότων τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1821, ἡ Μονή ἐγκατελείφθη, περιπε-

σοῦσα εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Ἄλλ' αὕτη ἀνεβίωσε καί αὖθις τῷ 1917, ὅτε, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Γ' (1916-1933), ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῇ οἱ αὐτάδελφοι μοναχοὶ Χαρίτων, Στέφανος καί Βαρνάβας. Τῷ 1964 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ' (1950-1977) ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως, ἐπὶ τῇ χιλιοστῇ ἐνακοσιοστῇ ἐπετείῳ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀνακηρύξῃ τὴν Μονὴν αὐτοῦ εἰς μοναστικόν κέντρον, ἀνακαινίσῃ τὸ κτιριακόν συγκρότημα αὐτῆς, προχειρίσῃ καί ἐγκαθιδρύσῃ ὡς πρῶτον ἀπὸ τῆς παρελεύσεως πολλῶν ἐτῶν Ἡγούμενον αὐτῆς τὸν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω τριῶν κατὰ σάρκα ἀδελφῶν μοναχῶν ὑποδειχθέντα Ἱερομόναχον Στέφανον καί παραχωρήσῃ τῇ οὕτως ἀνακαινιζομένῃ Μονῇ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς μέρος τῆς περὶ αὐτὴν κτηματικῆς περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Μετά δέ τὸ προσφάτως ἀνασυσταθῆναι καί ἐν συνεχείᾳ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀρχιεπισκοπικῆς περιφερείας τὴν Μητρόπολιν Κωνσταντίας, ἐν τοῖς ἥς ὁρίοις εὔρηται ἡ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, εἰκὸς ἦν, κατὰ κανονικὴν ἀκολουθίαν, ἀναλαβέσθαι ἡμᾶς καί σταυροπήγιον αὐτὴν ποιήσασθαι· τοῦτο δὴ καί πεποιήκαμεν. Ἀποφαινόμεθα τοίνυν συνοδικῶς ἵνα ἡ ἱερά καί σεβασμία αὕτη Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἥ καί λέγεται καί παρὰ πάντων γινώσκηται Βασιλική καί Σταυροπηγιακὴ Μονή, ἐλευθέρα τε παντελῶς καί ἀδούλωτος, καί πάντῃ ἀκαταζήτητος, καί ἀκαταπάτητος εἰς τὸ παντελές, καί μηδενὶ μηδέν ὀφείλουσα παρέχειν. Ἐντελλόμεθα, ὡσαύτως, ἵνα οἱ συνασκούμενοι ἐν αὐτῇ Πατέρες, Ἱερομόναχοι καί Μοναχοί, διάγοντες καί πολιτευόμενοι σεμνῶς τε καί εἰρηνικῶς καί φιλαδέλφως, ὥσιν ἀνεπηρέαστοι, ἀνενόχλητοι, ἀδούλωτοι καί ἀζήμιοι παρὰ παντός προσώπου, ἱερωμένου καί λαϊκοῦ, ἡστινοσοῦν τάξεως καί βαθμοῦ, μηδενί, ἐπίσης, μηδέν ὀφείλοντες, ἢ τοῦ κατὰ καιροῦς Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου μνημονεῦειν ὀνόματος, καθ' ἐσπέραν τε καί ὄρθρον, καί ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, αἱ δέ χειροτονίαι αὐτῶν γίνωνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου· ὁμοίως καί ὁ Ἡγούμενος αὐτῶν, ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς ὁμηγύρεως καί κοινότητος τῶν ἐν τῇ βασιλικῇ, ὁμοῦ τε καί σταυροπηγιακῇ, Μονῇ διαβιούντων, προχειρίζεται καί ἐγκαθιδρύηται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀπεφάνθημεν καί ἐνετειλάμεθα συνοδικῶς· εἰς δέ

τήν περί τούτων ἔνδειξιν καί διηνεκῇ τήν ἀσφάλειαν ἐγένετο καί τό παρόν ἡμέτερον ἀρχιεπισκοπικόν καί συνοδικόν σιγιλλιωδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθέν κἀν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, καί ἐδόθη τῷ νέῳ Ἡγουμένῳ αὐτῆς Γαβριήλ, διάγοντι τά νῦν ἐκτός τῆς Μονῆς αὐτοῦ, διά τό εἶναι ταύτην ἐμπερίστατον, καθ' ὃ καταπατουμένην ὑπό τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων.

Δῶν δ' ἡμῖν ὁ Κύριος λίαν συντόμως τήν μεγάλην χαράν τῆς ἀποδιώξεως ἀπό τῆς σεβασμίας ταύτης Μονῆς καί ἀπό πάσης τῆς νήσου ἡμῶν τῶν ὀρδῶν τῶν βαρβάρων καί ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων, τῶν καταδυναστευόντων τόν πιστόν λαόν ἡμῶν καί βεβηλούντων τά ὅσια καί τά ἱερά ἡμῶν, τάς Μονάς καί τούς ναούς ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου, τῇ 19ῃ Μαρτίου 2007.

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΠΑΦΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ο ΚΙΤΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ ΠΑΥΛΟΣ

† Ο ΛΕΜΕΣΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ο ΜΟΡΦΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ο ΚΥΚΚΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

† Ο ΤΑΜΑΣΟΥ ΗΣΑΪΑΣ

† Ο ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

† Ο ΚΑΡΠΑΣΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ο ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

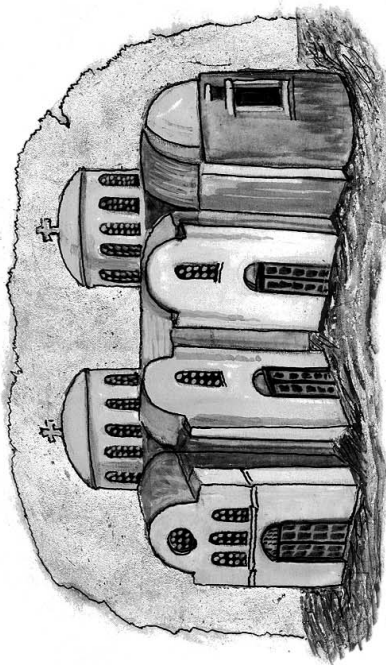
† Ο ΑΜΑΘΟΥΝΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

† Ο ΛΗΔΡΑΣ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

† Ο ΧΥΤΡΩΝ ΛΕΟΝΤΙΟΣ

† Ο ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

† Ο ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

АРХІЕПІСКОП КОМ. К. А. ГУМІЛІКОВ ГІПІАТІОН
 ВАСІЛІКІС К. А. СТАΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
 ΑΠΟΓΟΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ

✠ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐκείνου τοῦ, δεξαμένου τοῦ ἑσπέρου καὶ πατρὸς ἡμῶν οὐ
ἐμνησθέντος ἐν Χρίστῳ ἀδελφῶν καὶ συνγενεῶν.

[illegible]

